

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. Пловдив, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

при участието на секретаря Катя Н. Митева
като разгледа докладваното от Емилия Ат. Брусева Въззивно търговско дело
№ 20225001000797 по описа за 2022 година

Производство по чл.258 и сл. от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от Л. А. К. ЕГН ***** със съдебен адрес: **** против решение № 260023 от 04.05.2022 г., постановено по търг. д. 5/2019 г. по описа на Окръжен съд - П., с което са отхвърлени предявените от Л. А. К. против И. Л. К. с адрес: **** искове с правно основание чл.45 от ЗЗД за осъждане на ответника да и заплати обезщетения за неимуществени вреди, причинени и от неговите неправомерни действия на 07.07.2017 г. в размер на 1 900 лева, на 17.08.2017 г. - в размер на 3 000 лева и на 18.09.2017 г. - в размер на 25 100 лева, за заплащане на обезщетение за забава в размер на 4641.66 лева за периода от така посочените дати до датата на подаване на исковата молба - 14.01.2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното им плащане от длъжника, както и с което е осъдена Л. А. К. да заплати на И. Л. К. сумата 3 215 лева – разноси по делото. Моли съда да постанови решение, с което да отмени първоинстанционното такова и по същество да постанови ново, с което да уважи изцяло предявените искове - по съображения, развити в жалбата.

Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Изложените в жалбата оплаквания са за допуснати нарушения на съдопроизводствените правила, поради обстоятелството, че съдията – докладчик е следвало да си направи отвод и да уважи направеното в този смисъл искане на ищцата, поради това, че не е взел предвид съдебни актове, постановени от съда по несъстоятелността на „Б.М. - С.“ АД /н./, които са постановени след предявяване на иска и са от значение за спорното право, не е обсъдил всички събрани доказателства и поради обстоятелството, че не е преценил правилно като противоречиви показанията на двете групи свидетели по делото като не е отчетел евентуалната заинтересованост и предубеденост на някои и напредналата възраст на друг. Другата група оплаквания са за необоснованост на обжалваното решение – приетото за ирелевантно обстоятелство чия собственост е производствената сграда и терена, в който са разположени машините, за чието демонтиране, респ. опис и оценка е настоявал ответника като синдик на несъстоятелното дружество, както и приетото за ирелевантно обстоятелство чия собственост са самите машини. С оглед на това се твърди, че не е ясно как е направен изводът, че действията на синдика по повод на тези машини, са законосъобразни. Третата група оплаквания са за противоречие на решението с материалния закон – чл.647 от ТЗ /относно липсата на незабавна реституция при уважен иск за обявяване относителна недействителност на сделката за прехвърляне на машините/, чл.658 ал.2 и чл.658 ал.1, т.5 от ТЗ /относно правомощията на синдика да действа самостоятелно при издирване и описване на имущество, неговото изземване и налице ли е било разрешение на съда за това/ и чл.45 от ЗЗД /относно това дали да осъществени всички елементи от фактическия състав на неправомерното увреждане по всеки един от трите иска, касаещи три отделни действия на ответника, довели до причиняване на твърдяните вреди/. Жалбоподателката счита за доказани както противоправните действия на синдика – ответника К. на трите процесни дати, така и претърпените от нея болки и страдания и причинната връзка между тях и това противоправно поведение.

Постъпил е отговор на въззивната жалба от И. Л. К. с адрес: **** – чрез пълномощника му адв. Н. Г. Т., със съдебен адрес: ****, с който е изразено становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноските за въззивното производство в размер на 4200 лева – заплатено

адвокатско възнаграждение.

Постъпила е частна жалба от Л. А. К. ЕГН ***** със съдебен адрес: **** против Определение №260153/21.09.2022г., постановено по търг.д. №5/2019г. на ОС - П., с което е оставено без уважение инкорпорираното от въззивната жалба искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските, а именно, с което е осъдена Л. К. да заплати на И. К. сумата 3 215 лева – разноски по делото. Иска се отмяна на обжалваното определение и уважаване на искането по чл.248 от ГПК с аргумент, че ответникът, респ. неговият процесуален представител не е направил искане за присъждане на разноски и не е представил списък по чл.80 от ГПК.

Въззиваемата страна И. Л. К. – чрез пълномощника му адв. Н. Г. Т. с писмен отговор изразява становище за неоснователност на частната жалба на Л. К. и моли тя да бъде оставена без уважение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

Искове с правна квалификация чл.45 във връзка с чл.86 от ЗЗД.

Ищцата Л. А. К. ЕГН ***** със съдебен адрес: **** твърди, че е претърпяла вреди – болки и страдания, вследствие противоправно поведение на ответника И. Л. К. в качеството му на синдик на „Б.М. - С.“ АД /н./. Посочва, че той е назначен за постоянен синдик на това дружество с Определение №843/23.11.2016г. по т.д. №66/2010г. по описа на ОС – П.. Твърди, че на три конкретни дати през 2017г. ответникът е направил опити да влезе насилствено в производствено предприятие, в което развиват дейност „Б.И.“ АД, чийто пълномощник се явява ищцата и „В.Х.“ АД, на което пак тя е председател на Съвета на директорите. Твърди, че това производствено предприятие е собственост на „Б.И.“ АД и в него се намират машини, собственост на несъстоятелното дружество, чийто синдик е ответника. Въпреки това се твърди от страна на И. К. да са били извършени самоуправни действия, касаещи този имот и находящите се в него машини, както следва:

На 17.07.2017г. той е направил опит да влезе в имота на „Б.И.“ АД с цел да демонтира пет машини – магнитен сепаратор, валцова мелница, вибросито, сушилен барабан и челюстна трошачка. Поискал е съдействие от полицията за осигуряване на достъп до производственото помещение, но

такова му е било отказано. Обстоятелството, че поискано толкова, присъствието на водени от синдика четирима монтажници за незабавно разглобяване на машините са предизвикали силна тревожност, стрес, безпокойство у ищцата, която твърди че е получила и сърцебиене. Тъй като тези действия са се осъществявали в присъствието на работници от обекта, се твърди, че това е уронило достойнството и авторитета на ищцата като техен работодател.

На 17.08.2017г. се твърди, че синдикът е направил следващ опит за влизане в обекта като отново е поискал съдействие от полицията. Твърди, че след продължителни спорове, той отново не е получил съдействие за осигуряване на достъп, но неговата настойчивост и полицейското присъствие отново са я обезпокоили, стресирали, предизвикали са чувство на страх и несигурност. Твърди, че на нея и на главния юрисконсулт Д.К. са били връчени полицейски разпореждания, впоследствие отменени от административен съд – П.. Посочва се, че поведението на синдика е обезпокоило и работниците и е разстроило производствения процес.

На 18.09.2017г. ответникът отново е поискал да влезе в обекта като този път е бил придружен от над 30 въоръжени полицаи. Твърди, че синдикът е водел и оценителя Ю. К.. Поискал да му бъде осигурен достъп до сградата, за да направи снимки и да бъде извършена оценка на машини, находящи се в нея, за които твърди да са собствени на несъстоятелния длъжник. Ищцата твърди, че спокойно е обяснила, че такива машини не се намират в обекта. На неговото искане до полицаите да му бъде осигурен достъп до помещението, твърди, че последните са упражнили върху нея физическа сила. Била е отстранена от входа на сградата, били са и нанесени травми на двете ръце, викала е за помощ, изпитвала е болка и уплах. Воден от ответника ключар е отворил входа и ответникът заедно с оценителя са нахлули вътре. Твърди, че се е почувствала публично опозорена, бил накърнен нейния авторитет пред работниците и служителите. Твърди, че дълъг период след това била в депресия, страдала от главоболие и световъртеж, бил нарушен съня и, наложило и се да пие успокоителни лекарства. Изпитвала и срам и неудобство пред колегите си.

Претендира осъждане на ответника да и заплати обезщетения за неимуществени вреди, причинени и от неговите неправомерни действия,

както следва: на 07.07.2017 г. в размер на 1 900 лева, на 17.08.2017 г. - в размер на 3 000 лева и на 18.09.2017 г. - в размер на 25 100 лева, както и обезщетение за забава в размер на 4641.66 лева за периода от така посочените дати до датата на подаване на исковата молба - 14.01.2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното им плащане. Претендира присъждане и на разноските по делото.

Ответникът И. Л. К. с адрес: **** – чрез пълномощника му адв. Н. Г. Т. не признава предявените искове. Счита, че синдикът дължи обезщетение на кредиторите за вреди от дейността му само в определени хипотези, каквито намира, че не са налице. Твърди, че всички извършени от него действия на посочените в исковата молба три дати са в съответствие с правомощията му по издирване имуществото на длъжника, описването му и оценяването му. Посочва, че на 16.05.2017г. се е провело събрание на кредиторите на несъстоятелното дружество, на което е взела участие и ищцата, което е взело решение за изготвяне на актуализирани оценки на непродадените имущества и за изготвяне на такива за неоценените до онзи момент имущества. Взети са решения и относно начина на продажба на имуществовата. Твърди, че с влязло в сила решение, постановено по т.д. №195/2016г. на Апелативен съд – Пловдив е уважен предявен от синдика на „Б.М. - С.“ АД установителен иск по чл.647 от ГПК. С него е обявена за относително недействителна по отношение на кредиторите на несъстоятелността търговската продажба, обективизирана във фактура №37/29.01.2010г., с която „Б.М. - С.“ АД е продало на „Б.И.“ АД части от технологична линия: сушилнен барабан, валцова мелница и вибро сито на цена 820 000 лева с ДДС. Твърди, че този иск е бил обезпечен чрез налагане на заповест върху посочените машини, вписан в ЦРОЗ. С оглед на цитираното решение намира, че не са налице спорове за собственост по отношение на машините – предмет на иска по чл.647 от ТЗ. Счита, че помещението, в което са ситуирани машините, е собственост на трето дружество – „С.“ ЕООД като то е подало иск да бъде освободен от тях. Дори е предявило иск за заплащане на обезщетение за ползите, от които е лишено, поради невъзможността да ползва пълноценно имота си, зает от машините. Предвид на изложено счита, че е действал правомерно на всяка от посочените в исковата молба дати и липсва причинна връзка между описаните вреди и неговите действия. Оспорва твърдението, че на 18.09.2017г. насилствено е нахлул в имота. Твърди, че там е бил осигурен

достъп само на оценителя за извърши своята работа, а той самият е останал извън обекта. Оспорва настъпването на твърдените вреди. Посочва, че и на трите дати ищцата е измисляла ловки ходове, за да не изпълни полицейските разпореждания, твърдяла, че е изгубила ключа от сградата, докато вътре течал производствен процес. Демонстрирала хладнокръвие, изключително самочувствие и задоволство от възпрепятстването на извършването на оценката на машините. Оспорва по какъвто и да е начин да е било накърнено нейното достойнство. Посочва, че всички са се отнасяли с уважение към нея, въпреки че тя се е отнасяла конфликтно с полицията и синдика. Оспорва да е имал физически контакт с нея и твърди да няма вина за никакви травми, понесени от нея. Счита, че не е налице и хипотеза на чл.49 от ЗЗД, тъй като той не е възлагал работа, а само е потърсил защита и съдействие от полицията във връзка с изпълнение на функциите си. Намира, че претенциите са груба злоупотреба с права от страна на ищцата, тъй като заведеното от нея дело е послужило като повод тя да поиска от съда освобождаването му като синдик на основание чл.655 ал.2 т.5 от ТЗ /искане, оставено без уважение/.

С допълнителна искова молба ищцата поддържа твърденията си, че е претърпяла неимуществени вреди в резултат на противоправното поведение и незаконосъобразно упражняване на права от ответника в качеството му на синдик на „Б.М. - С.“ АД – насилствено влизане в имот на „Б.И.“ АД в гр. С. с намерение да описва, оценява и разглобява машини, въпреки че те не са собственост на несъстоятелното дружество. Поддържа, че нито претенциите на „С.“ ЕООД за обезщетение, нито решението по иска с правно основание чл.647 от ТЗ дават право на синдика да извърши посочените действия. Твърди, че решението по т.д. №195/2016г. на Апелативен съд – Пловдив няма реституционен ефект по отношение на процесните машини, а синдикът не е завел иск за връщането им в масата на несъстоятелността. Твърди, че на синдика не е разрешено от съда да пристъпи към продажба на тези машини. Напротив – съдът му е указал да индивидуализира всички вещи, да посочи в чие държане се намират, да уточни има ли спор за собственост. Поддържа и останалите изложени в исковата молба твърдения.

С молба от 14.06.2019г., по повод дадени указания от съда, конкретизира личните действия на синдика, които са във връзка с твърдените вреди: отправеното лично от него искане до РУП – П. за полицейско съдействие за влизане в производственото помещение, въвеждането в

заблуждение на полицейските служители за собствеността на машините, довеждане на 17.07.2017г. на четирима монтажници, които да демонтират машините, нарушаване на връчения му предупредителен протокол да не извършва самоуправни действия по отношение на тези машини, отправеното от него искане да влезе в производственото помещение с водения оценител за оценка на имущество, което не е собственост на несъстоятелния длъжник и влизане на 18.09.2017г. в производственото помещение като нарежда на водения от него ключар да отключи вратата и като отправя искане за съдействие към полицаите.

С допълнителен отговор се поддържат вече изложените възражения и доводи в първоначалния такъв. Поддържат се доводите относно собствеността на имота, в който е изградено производственото помещение, в което са разположени машините като се излагат доводи и за приращение по чл.92 от ЗС. Поддържат се доводите относно наличието на обезпечение на иска по чл.647 от ТЗ. Относно твърденията за дадени указания на синдика от съда по несъстоятелността да индивидуализира вещите, чиято продажба предлага да се реализира, излага съображения, че именно това е била една от целите на действията му на посочените дати – да издири и уточни имуществото на длъжника. Това – според него – обосновава нуждата да му бъде предоставен достъп до сградата, в която са се намирали машините. Поддържа твърдение, че липсва причинна връзка между неговото поведение и твърдените вреди.

Относно оплакването за допуснати нарушения на съдопроизводствените правила, поради обстоятелството, че съдията – докладчик е следвало да си направи отвод и да уважи направеното в този смисъл искане на ищцата, не се установява наличие на някое от основанията по чл.22 от ГПК за отвод на съдията – докладчик. В периода на разглеждане на делото и постановяване на акта, не са доказани обстоятелства, които да пораждат основателно съмнение в безпристрастността на докладчика.

Видно от представеното Определение №843 от 23.11.2016г., постановено по т.д. №66/2010г. по описа на ОС – П. ответникът И. Л. К. е назначен за постоянен синдик на „Б.М. - С.“ АД /н./. От справка в Търговския регистър се установява, че същият е синдик на дружеството и към трите дати, на които се твърди да се извършени действията, причинили твърдените вреди,

а именно: 17.07.2017г., 17.08.2017г. и 18.09.2017г.

Страните не спорят относно присъствието на синдика на посочените три дати на обект в гр. С., с находящо се в него производствено помещение, в което се намира имущество, което синдикът е имал намерение да описва и оценява. От негова страна се посочва, че това е сторено в съответствие с правомощията му по издирване имуществото на длъжника, описването му и оценяването му, като последното се явява спорен между страните въпрос.

Видно от представения Протокол от проведено събрание на кредиторите на „Б.М. - С.“ АД от 16.05.2017г. то е взело решение за избор на Ю. В. К. за оценител, който да извърши актуализирани оценки на непродадените имущества и да изготви оценки на неоценените до момента имущества, определен е метод на оценките, възнаграждение на оценителя и е взето решение относно реда и начина за осребряване на останалото непродадено имущество. По т.1 от дневния ред са направени изказвания от адв. К. и ищцата Л. К. относно подлежащото на оценка имущество. Установява се, че още на събранието са били налице разногласия по въпроса относно машините – предмет на иска по чл.647 от ТЗ, за които е образувано т.д. №63/2012г. на ОС – П. /сушилен барабан, валцова мелница и двупластово сито/, както и относно други активи, за които се твърди, че са останали неоценени. Събранието е избрало оценител, на липсва решение кои конкретни активи, собственост на несъстоятелното дружество, да бъдат оценявани. Очевидно това е предоставено като решение на синдика, в чиито правомощия е издирването и уточняването на имуществото на длъжника /чл.658 ал.1 т.5 от ТЗ/.

Видно от представеното Решение №188 от 13.06.2016г., постановено по т.д. №195/2016г. на Апелативен съд – Пловдив, с него е отменено решение по т.д. №63/2012г. на ОС – П., отхвърлящо предявения иск с правно основание чл.647 от ТЗ и е обявена за недействителна по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „Б.М. - С.“ АД търговската продажба, обективирана във фактура №37/29.01.2010г., с която „Б.М. - С.“ АД е продало на „Б.И.“ АД части от технологична линия: сушилен барабан, валцова мелница и вибросито на цена 820 000 лева с ДДС. Това решение е влязло в сила на 09.02.2017г.

Видно от представения протокол от 17.07.2017г. при явяването си на обекта – производствен терен, кадастрален номер №***** в местността

„Радин дол“ в землището на гр. С., синдикът К. е изразил намерение да вземе като демонтира монтирани и работещи на производствения терен машини, находящи се във владение на „Б.И.“ АД – магнитен сепаратор, валцова мелница, вибросито, сушилен барабан, челюстна трошачка. Пред присъстващите представители на ОД на МВР, ищцата като изпълнителен директор на „Б.И.“ АД и адв. Д. – пълномощник на управителя на „С.“ ООД – обявен за купувач на поземлен имот №*****, синдикът е посочил, че основанието за неговото искане е решението на Апелативен съд – Пловдив по т.д. №195/2016г. Това основание се изтъква и в отговора на исковата молба като там то се и допълва с взетото решение от събранието на кредиторите от 16.05.2016г. и с отправена покана от „С.“ ЕООД да бъде освободен техния имот, възложен им с Постановление за възлагане, от машините, собственост на несъстоятелния длъжник.

Нито едно от посочените основания не би могло да мотивира законосъобразността на действията, предприети от синдика.

Съгласно чл.649 ал.2 от ТЗ в случаите по ал. 1 на чл.648 от ТЗ – т.е. в производството по иск с правно основание чл. 645, 646 и 647 от този закон и по чл. 135 от Закона за задълженията и договорите, свързан с производството по несъстоятелност, синдикът, съответно кредиторът може да предяви и обусловените от посочените иски осъдителни иски за попълване на масата на несъстоятелността. Предявеният от синдика на „Б.М. - С.“ АД иск с правно основание чл.647 от ТЗ по т.д. №63/2012г. на ОС – П. не е обективно съединен с осъдителен иск за връщане на даденото по сделката в масата на несъстоятелността. С оглед на това към 17.07.2017г., към 17.08.2017г. и към 18.09.2017г. цитираното съдебно решение, постановено във въззивното производство по предявения иск с правно основание чл.647 от ТЗ - Решение №188 от 13.06.2016г., постановено по т.д. №195/2016г. на Апелативен съд – Пловдив, не представлява изпълнителен титул, който да предоставя възможност на синдика да предприема действия по принудително изпълнение относно части от технологична линия: сушилен барабан, валцова мелница и вибро сито /предмет на иска по чл.647 от ТЗ, предявен по делото/. Решението, на което ответникът се позовава, не предоставя право на синдика да изземва описаните машини от владението на „Б.И.“ АД. Отделно от това – то се отнася само до три от вещите, по отношение на които синдикът е настоявал да се предприеме демонтиране. За останалите две вещи липсва уважена

претенция по чл.647 от ТЗ, а нито пред владелеца, нито пред органите на полицията, чието съдействие е изискал, не са мотивирани други правни основания за изпълнение по отношение на останалите две вещи - магнитен сепаратор и челюстна трошачка, нито са представени доказателства, че същите са собственост на несъстоятелния длъжник. Такива не са ангажирани и по настоящото дело.

Решението на събранието на кредиторите от 16.05.2017г. не създава задължение за синдика да организира действия по демонтиране на машините, не създава и задължение да ги описва и оценява, ако те не са част от масата на несъстоятелността. По делото не са ангажирани доказателства те да са част от масата на несъстоятелността на „Б.М. - С.“ АД към посочените три дати. Съгласно чл.658 ал.1 т.15 и чл.658 ал.2 от ТЗ синдикът извършва предвидени от закона или възложени от съда действия и осъществява правомощията си съобразно с развитието на производството по несъстоятелност и постановеното от съда. Към 17.07.2017г., а и към по-късните дати – 17.08.2017г. и 18.09.2017г. по делото за несъстоятелност на „Б.М. - С.“ АД не е разрешавано от съда предприемане на действия по изземване на машините от владелеца, нито оценяването им, нито каквито и да са действия по осребряване на нито една от машините – нито тези, за които успешно е проведен иск по чл.647 от ТЗ, нито за останалите две.

Още по-малко основание да извършване на предприетите от синдика действия може да има в отправена от трето лице претенция за освобождаване на имот от дадени машини. Ако се касае за помещения, в които са налични вещи на длъжника, синдикът би могъл да отправи до съда искане на чл.650 от ТЗ, което действие би следвало да бъде съпроводено и от опис на същите. Няма доказателства до съда да е отправяно искане, свързано с посочените машини, нито да е давано разрешение за изземване и опис. Към посочените три дати не е налице и влязло в сила решение, с което да е уважена претенция на третото лице и то против несъстоятелния длъжник относно освобождаване на терен от машини, собственост на „Б.М. - С.“ АД, респ. облигационна претенция със същото основание.

Предприетите на 17.07.2017г. действия за демонтиране на машините, без да има разрешение от съда по несъстоятелността, нито акт, представляващ изпълнително основание, ответникът е надхвърлил правомощията си като

синдик. Налице е негово противоправно поведение. Предприетите на 17.08.2017г. действия са за опис и оценка на машините. Такива са и тези от 18.09.2017г. Доколкото отново липсва санкция на съда, както и акт, установяващ принадлежността на машините към масата на несъстоятелността, действията и на втората и третата дата, се явяват противоправни.

Вредите, които ищцата твърди да е претърпяла вследствие на действията на синдика са силна тревожност, стрес, безпокойство, сърцебиене, уронване достойнството и авторитета на ищцата като работодател /17.07.2017г./, безпокойство, стрес, чувство на страх и несигурност /17.08.2017г./, физически травми на двете ръце, поради упражнена от органите на полицията физическа сила върху нея за отстраняването и от входа на сградата, болка и уплах, чувство за публично опозоряване, накърнен авторитет пред работниците и служителите, дълъг период след това депресия, главоболие и световъртеж, нарушен сън, пиене на успокоителни лекарства, срам и неудобство пред колегите и /18.09.2017г./.

От показанията на свидетелката Д.К., която е юрисконсулт и работи от 1982г. във всички дружества от групата на „В.Х.“ АД се установява, че на 17.07.2017г. е имало работници, подпрени на оградата, които са попитали дали предприятието ще бъде затворено. Ищцата е останала да им обясни и да инструктира работниците след повторното започване на работа. Свидетелката посочва, че ищцата била обезпокоена и разстроена. Свидетелката обаче не е присъствала на разговора на ищцата и присъстващите работници. Не може да уточни работниците на кое от дружества са били – там работели и такива от „Б.И.“ АД и от „В.Х.“ АД, а имало и външни лица от „М.Г.“, с който е съществувал договор. Не може да уточни нито колко са били работниците, нито на кое дружество. На 17.08.2017г. отново е имало разговори със синдика, показвани са документи, полицията, както и първия път, е отказала да му съдейства. Имало е работници, които са били свидетели на ситуацията. Ищцата споделяла впоследствие със свидетелката своето напрежение и страх от действията на синдика. На 18.09.2017г. свидетелката твърди, че двете са били изтеглени насилствено от входа от полицаите. Пряко физическо съприкосновение между ищцата и синдика не е имало. Наложило се свидетелката да я пръска с вода, защото не се чувствала добре, а самата свидетелка получила хипертонична криза. После двете посетили лекар в П. и

останали в едно кафене до 18ч., за да се успокоят и да дойдат на себе си.

От показанията на свидетеля П.С.Ш., който е началник на РУ – П. се установява, че в това си качество той е присъствал на всички три дати – 17.07., 17.08 и 18.09.2017г. на обекта, по повод искане в този смисъл на синдика К.. Свидетелят Ш. не е възприел ищцата като притеснена при тези посещения.

Свидетелят М.Д.Т. – началник Участък гр. С., е присъствал на 17.08 и на 18.09. Във връзка с искането на синдика за съдействие е бил изготвен план и по повод на този план, свидетелят и негови колеги са били на обекта. Ищцата и ответника са разговаряли на висок тон. На 18.09. ищцата и свидетелката К. са се намирали точно пред входа и не са искали да се отдръпнат. Началникът Ш. няколко пъти им е разпоредил да се отдръпнат, но те не са го направили, което е наложило използването на сила.

Свидетелят А. Й. К. е присъствал само на 17.08.2017г. като е водел оценителя със своята кола. Полицаяте и синдика са отишли до входа, на вратата на цеха са били ищцата и г-жа К.. Свидетелят е бил далече и не е чул разговора, но не е имало крясъци, всичко било спокойно и ищцата не била притеснена.

Свидетелят С. Д. Д. е присъствал на 17.07.2017г. Твърди, че ищцата и инспектор Ш. даже са се шегували, не е имало обиди от страна на синдика, като през цялото време фабриката работела, виждало се е как се движат лентите.

От показанията на свидетеля Ю. В. К., който е избран за оценител от събранието на кредиторите, се установява, че през месец август и през месец септември е бил на производствената площадка на „Б.И.“ АД и „В.Х.“ АД в гр. С.. През август г-жа К. и още една жена са застанали пред вратата и не са ги пуснали, като са им казали, че са изгубили ключа от вратата на сградата. Не са успели да влязат. През септември пак са били пред вратата и се е наложило полицията да ги отмести, ключарят, воден от синдика е отворил, а един полицаи е помогнал да се отвори от вътре, защото и от там някой не е позволявал влизане. Пуснали са само свидетеля да влезе, който направил снимков материал за около 10 минути, за да си свърши работата по оценката. Според свидетеля обстановката била напрегната, но състоянието на ищцата било нормално.

Според настоящата инстанция показанията и на свидетелката К., и на свидетелите К. и Д., следва да се преценят като заинтересовани в полза или във вреда на една от страните по смисъла на чл.172 от ГПК. Свидетелката К. е дългогодишен служител в управляваното, респ. контролирано от ищцата дружество, а свидетелите К. и Д. са пълномощници на дружества с противоположни интереси с тези на дружествата, чиито изпълнителен директор, респ. пълномощник е ищцата.

Относно фактите и обстоятелствата, за които те свидетелстват, следва да се прецени подкрепени ли са техните показания от други доказателства по делото. Относно твърденията за получени физически травми на двете ръце, поради упражнена физическа сила върху ищцата за отстраняването и от входа на сградата на 18.09.2017г., по делото е налице медицинско свидетелство, издадено от д-р Н.Н. – ортопед –травматолог. В него действително са описани посинявания по външната страна на дясната мишница, оточни и болезнени меки тъкани и ограничени движения на съседните стави, кръвонасядане в левия горен крайник в областта на мишницата. Тези травми обаче са причинени от служителите на полицията при принудителното и отстраняване от входа на сградата. Страните са се съгласили, че между тях е безспорно, че вътрешната проверка за действията на полицията е приключила с констатации за липса на превишаване на полицейските правомощия /протокол от съдебно заседание от 28.03.2022г.- стр.558 от делото на ОС/. Между ищцата и синдика не е имало никакъв физически контакт и това е факт, за който свидетелстват всички свидетели. Отговорността е лична. Всеки следва да носи отговорност за собствените си действия. Затова и ответникът не би могъл да отговаря за евентуалното превишаване на полицейските правомощия чрез употреба на сила спрямо ищцата. Относно твърденията за последвал след 18.09.2017г. дълъг период на депресия, главоболие и световъртеж, нарушен сън, пиене на успокоителни лекарства, няма никакви доказателства в подкрепа на тези твърдения. Ако се касае за влошено здравословно състояние и дълго лечение, би следвало да са съставени медицински документи за него. Такива не са представени по делото. Няма доказателства подобни състояния, ако са съществували, да са във връзка с противоправните действия на ответника. Не се установяват нито описаните вреди, нито евентуалната им причинна връзка с действията на синдика. Относно твърденията за изпитани от ищцата страх и безпокойство, стрес,

чувство на страх и несигурност – освен показанията на свидетелката К., преценени като заинтересовани, други доказателства за това няма събрани. Напротив – свидетелите Ш., Т. и К. не са забелязали подобни. Всички те описват състоянието и като нормално, без видимо напрежение и без притеснение. С оглед на тези доказателства настоящата инстанция не може да приеме твърдените вреди за безспорно установени. Относно изпитано чувство за публично опозоряване, накърнен авторитет и достойнство пред работниците и служителите – обстоятелството, че ищцата е обяснила на работниците причините за посещението на синдика и за евентуалното спиране на работа, не могат да се преценят като позорящи и уронващи нечий престиж. Това, което ищцата е демонстрирала, а то е видно и от съставения протокол, е защита на интересите на представляваните от нея дружества, а по този начин и на техните работници, чрез използване на законни средства. Ако чуждите претенции нямат основание и тя се е опитвала да ги обори чрез представяне на документи и аргументация пред синдика и органите на полицията, това не би могло да я опозори и да наруши авторитета и, защото именно това е проява на достойнство и авторитет. Що се отнася до узнаването от трети лица – нейни колеги от Камарата за случилото се и изпитан срам от това, доказателства за такива вреди не са ангажирани.

С оглед на изложеното съдът намира предявените искове за неоснователни и недоказани. Като такива същите подлежат на отхвърляне, но не по мотивите, изложени от първоинстанционния съд. Като краен резултат обаче решението на Окръжния съд е правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

По отношение на частната жалба против Определение №260153/21.09.2022г., постановено по тѣрг.д. №5/2019г. на ОС - П., с което е оставено без уважение инкорпорираното от въззивната жалба искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските, а именно, с което е осъдена Л. К. да заплати на И. К. сумата 3 215 лева – разноски по делото: жалбата е неоснователна. Разноските са изчислени правилно като са отчетени точния размер на доказаните разноски от страна на ответника – 3000 лева – заплатено адвокатско възнаграждение, 200 лева – разноски за призоваване на свидетели и 15 лева – платена държавна такса. Договорът за правна защита и съдействие е представен по делото с молба от

02.07.2019г., изпратена по пощата на 29.06.2019г. /стр.274 от делото/. Следователно към тази дата договорът между ответника и неговия пълномощник следва да се приеме за сключен. Що се отнася до оплакването, че при прекратяване на производството по делото с Определение от 12.07.2019г. е постановено и осъждане на ищцата за разноси, това определение за прекратяване е отменено от въззивния съд, следователно отпада и осъждането за разноси при това прекратяване. Затова разноси се дължат при приключване на делото с краен акт пред съответната инстанция, каквото е съдебното решение, с което са присъдени разноските. Частната жалба е неоснователна и следва да се остави без уважение.

На основание чл.78 ал.1 и 3 от ГПК жалбоподателят Л. А. К. ЕГН ***** със съдебен адрес: **** следва да бъде осъдена да заплати на И. Л. К. с адрес: **** сумата 4200 лева – разноси във въззивното производство.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260023 от 04.05.2022 г., постановено по търг. д. 5/2019 г. по описа на Окръжен съд - П., с което са отхвърлени предявените от Л. А. К. против И. Л. К. с адрес: **** искове с правно основание чл.45 от ЗЗД за осъждане на ответника да и заплати обезщетения за неимуществени вреди, причинени и от неговите неправомерни действия на 07.07.2017 г. в размер на 1 900 лева, на 17.08.2017 г. - в размер на 3 000 лева и на 18.09.2017 г. - в размер на 25 100 лева, за заплащане на обезщетение за забава в размер на 4641.66 лева за периода от така посочените дати до датата на подаване на исковата молба - 14.01.2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното им плащане от длъжника, както и с което е осъдена Л. А. К. да заплати на И. Л. К. сумата 3 215 лева – разноси по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба на Л. А. К. ЕГН ***** със съдебен адрес: **** против Определение №260153/21.09.2022г., постановено по търг.д. №5/2019г. на ОС - П., с което е оставено без уважение

инкорпорираното от въззивната жалба искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските, а именно, с което е осъдена Л. К. да заплати на И. К. сумата 3 215 лева – разноси по делото, като неоснователна.

ОСЪЖДА Л. А. К. ЕГН ***** със съдебен адрес: **** следва да бъде осъдена да заплати на И. Л. К. с адрес: **** сумата 4200 лева – разноси във въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд, в едномесечен срок от съобщаването му на страните, при наличие на предпоставките по чл.280 от ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____